

(המשך מעמוד 13)

תצליח המדינה לגייס בשנים הקרובות את מאות המיליונים הדרושים להקמת רכבת תחתית באיזור גוש דן. אבל פרס הוא בעל חזון. לו אין זמן. וכך ידעה העתונות לספר. שהיא ארבע שעות רצופות במטרו של פאריס כדי ללמוד את הבעיות מקרוב. כאילו אם היה שוהה שם חודש ימים היה למד מכך משהו. ומי נמצא בין המומחים שצריכים להחליט על שיטת הרכבת התחתית שר תאמץ ישראל: כמובן, מנהל רשות-הנמל לים הארזן רמז.

שיטה ישנה. שמעון פרס לא עשה כל רע. הוא עשה מה שעשו ועושים כר לם: מציאת תירוץ רשמי לשם מסע תע- נגות וטיוולים עם פקדי משרדו על פני אירופה.

והי שיטה שאומצה במשך שנים במדינה ואיש אינו מתרגש ממנה עוד. אבל כיום, במצב הנוכחי, כשהממשלה מניחה ידה על הגרושים האחרונים של אבינו, ושריה וועקים מרה על הצורך בקימוצים וקיצוצים — צריך אדם להיות נטול חר שים לחלוטין כדי לעשות מה שעשה שר עון פרס.

השטחים

אוניברסיטה נוצרית

בשטחים

לא רק ליהודים ולערבים יש צרות בשטחים. גם לנוצרים. מה שמטריד את הנוצרים, זה גל ההגיי רה המפוקד את בני העדה. הכיפקד שער כה משמלת ירדן ב-1961, היו בירושלים 13 אלף נוצרים. בספטמבר שלאחר מל חמת ששת-הימים — 11 אלף בלבד. ב גדה כולה, הצטמצם המיסקפ בתקופה הדינונה מ-33 אלף נפש ל-27 אלף. הצ טמקות זו, יש לזכור, אירעה על אף הריבוי הטבעי של האוכלוסייה.

גורמי היסכול. הסיבה להגירת התור שבים הנוצרים מהשטחים איננה הת עללות שלטון הכיבוש, אלא גל האבטלה בקרב הנוצרים, שהם רובם בעלי הש כלל — והפחד מפני העתיד בקרב אלה שאינם בעלי השכלה. האחרונים, שהם ברובם בעלי מקצוע, מתפרנסים היום ב ישראל יפה — אך חוששים מהיום בו יח ורו רכבות ישראלים מהצבא למישרר תיהם האזרחיות. כ-19 אלף נוצרים מהי שטחים עובדים בתחומי הקורירוק — והם יודעים יפה שהם עובדים רק מפני שחסרות ידיים עובדות יהודיות.

הכס הקדוש מורא. הבעיה הגיעה למימדים כאלה, שאף הכס הקדוש הביע את דאגתו שמא יישארו הכנסיות בארץ הקודש ריקות מאדם. בעקבות העלאת ה בעייה, הסתמנו כאפשריים הפתרונות הי כאלה:

● הקמת אוניברסיטה נוצרית בשט חים, בה יוכלו צעירים נוצרים להמשיך בלימודיהם.

● הקמת בתי-ספר מקצועיים, בהם יוכלו צעירים לרכוש מקצוע.

● מסע הסברה נגד ההגירה.

● פיתרון נוסף הוצע כרצוי ביותר, אך קשה יותר לביצוע: השכנת השלום במר חב, מאחר ש-מצב האיבה הנוכחי הוא הגורם היסודי לכל הבעייה.

הסוחרים

נגד האלוף

עד סוף חודש זה יצטרפו שר החקלאות חיים גבתי ותת-אלוף יצחק פונדק להת ייצב בפני בית-המשפט העליון בירושלים ולנמק מדוע הם מסרבים לשני בעלי הון מעוה, סעדה יסיגין ומחמוד באמרוטג'ה, לבנות בית-ארזיה להדרים.

בעתירתם, טוענים השניים, באמצעות עורכי-הדין שמואל תמיר, כי יש להם פרדסים המייצאים כשלושה מיליון דולר לשנה. כמות הפרי מהפרדסים שלהם מגי עה לשיטת מכל יכול להדרים ברצועה. **לא רוצים עזרה.** בעוה ישנם ארבעה בתי-ארזיה ענקיים. האחרון שבהם הו קם לפני כשנתיים. על-ידי ישראלי שקי בל למטרה זו הלוואות ממשלתיות ואת תמיכת השלטונות.

קורבן בקרי

מותו אחרי 45 ימי מטצר

שני בעלי ההון מעוה אינם רוצים שום עזרה ממשלתית. את בית הארזיה הם רר צים להקים בכוחות עצמם. הם מציינים שכיום הם משלמים סכומים ענקיים ל- בתי-הארזיה המקומיים. אך למרות הסכר בים הענקיים שהם משלמים, מעדיפים בעלי בתי-הארזיה לארו בשעות היום את פריים שלהם. ורק בשעות הלילה, כאשר הפיקוח הינו כמעט ובלתי אפשרי, אור זים הם את הפרי של העותרים — ללא פיקוח.

הערפה. בקשת השניים נדחתה על- ידי המימשל הצבאי בטענה, כי יש עורף בכתי ארזיה בעוה. השניים הודיעו שהם מוכנים להתחייב לארו אך ורק את ה הדריים שלהם. למרות זאת, רשיון לא קיבלו. הם פנו לבג"ץ. בעתירתו, כתב הפרקליט: "הנסיון להקפיא את המצב, ב נסיבות המיקרה, מהווה העדפה בלתי מוצי דקת של תושב על מישנהו. העדפה זו היא קיצונית וחמורה במיוחד לאור העוב דה, שהאחד קיבל רשיון בתוספת הלוואה ממשלתית בתנאים נוחים — ואילו מן השני נשללת אפילו הזכות לרשיון להקמת בית-הארזיה על חשבון עצמו, וללא עזרה ממשלתית כלשהי."

תעלומות

מותו של

חשוד

מוחמד איברהים בדרני ישב עם חבריו בפתח תחנת הדלק סונול, בתוככי כפר עראבה בגליל. השעה היתה שבע בערב והם האזינו למוסיקה שבקעה ממקלט ה- רדיו.

לפתע התקרבה לתחנה מכונית בלתי מוכרת. אין זה מהוה רגיל לראות מכונית, שאינה שייכת לבני המקום בתוך הכפר. בפתח הכפר נמצאת תחנת דלק, ואף זו אינו מחפש דלק בתחנה הפנימית. כאשר עצרה המכונית יצא ממנה גבר צעיר ושאל בערבית: "האם מישאו יודע היכן גר איש זה?" הוא הצביע על גבר ששכב בתוך המכונית.

בדרני וחבריו התקרבו למכונית. הם הבחינו באדם שוכב כשפניו מכוסים בכא פיה. כאשר חוסטה הכפיה זיהו אותו כחאג' מנצור בקרי, 64. הוא היה מחוסר הכרה. לפני שמישהו הספיק להסביר היכן מתגורר בקרי, הודיע להם הנגז: "אני מוריד אותו כאן. אתם תביאו אותו לברי תו". הוא לא המתין לתשובה, הוריד את הזקן בתחנת הדלק.

כך, בצורה מיסתורית הגיעו לסיומם 45 ימי מעצר של חאג' מנצור בקרי.

"רבחוני!" בקרי נעצר עם 14 מבני הכפר עראבה, ופר קצר אחרי שהסתבר שאחד מבני הכפר ביצע בשותפות עם חבלן ערבי, התנקשות בחייל צה"ל בקרי בת הכפר. בקרי, שעבד ב-11 השנים האחרונות כפועל בבית-החרושת לשימר רים פריז'ה בחדרה, נעצר במקום עבודתו. למרות שזיה נשא ללון כשומר במפעל, היה מגיע לכפר רק אחת להודשיים, הוא נחשד במתן מחסה לחבלנים שרצחו את חייל צה"ל.

שלוש פעמים הוארך מעצרו. הוא שוחרר מהמעצר בצורה המורה, כשהושלך מהי מכונית בפתח הכפר כשהוא גוסס מחוסר הכרה. קרובי משפחתו שראוהו פרצו לועי קות. בקרי הזקן, שפקח את עיניו לודג עים מספר, תפס בראשו ואמר רק מילה אחת: "דבחוני!", שפירושה "שחטוני!" ומובנה גם "היכוני עד מות!"

רופא שהובהל לבדקו, צוה להעבירו מיד לבית-החולים בנצרת. שם, אחרי שער כו לו צילומי רנטגן פסקו כי הוא חבול קשה בראשו, פקדו להעבירו לבית-החולים רמב"ם בחיפה, כדי לבצע ניתוח ראש. זה היה הסיכוי היחיד להצילו.

לקרובי משפחתו נאמד סיכויי הצלתו אפסיים. ואומנם, יום אחרי שנחתה, ארבעה ימים אחרי שנוקד מחוסר הכרה במכונית שהביאה אותו ממקום מעצרו, השיב חאג' בקרי את נשמתו לאללה.

חקירה בנפישות המוות. קרובי משפחתו של בקרי, היו משוכנעים כי מותו נגרם כתוצאה ממכות שספג בעת מעצרו. הם לא הבינו מדוע לא קראו להם לקחת את בקרי הפצוע מבית-המעצר, ורק הש- ליכוחו ככלב בתחנת הדלק.

באמצעות עורכי-הדין הנא נקרה הם פנו לבית-המשפט בחיפה, תבעו לערוך חקירה בנסיבות מותו המיסתוריות של הזקן.

כאשר פנה נקארה לבית-החולים רמב"ם, ביקש לקבל את תיאור הפגיעה של בקרי, שכתוצאה ממנה היה צורך לנתח. הוא נדחה. במקום תעודה ביקשו ממנו 158 ל"י, עבור שני ימי האישפוז של יוסוף מנצור בקרי לפני מותו.

עסקים

שלם היום

תיהנה מי יודע מתי

ההודעה הנוראה הגיעה אל רינה זפרני בשעות הצהריים: בעלה נפתלי, שיצא אותו בוקר לעבודתו, נהרג בתאונת-עברו דה.

לאחר תקופת האבל, פנתה האלמנה, ש- י נותרה עם שני ילדים בגילים שבע וש- לוש, אל חברת הביטוח צור, אצלה היה נפתלי מבוטח בביטוח-תאונות על-סך 20 אלף ל"י.

פה, זכתה למהלומה נוספת: החברה הודיעה שלא תשלם, משום שהפוליסה בטי- לה.

תנאי יחיר. כיצד היתה הפוליסה בטי לה, למרות שזפרני שילם את הפרמיה? התשובה טמונה בעובדה, כי נוסף ל- תשלום הפרמיה, חייב הלכות לעמוד ב- שורה ארוכה של תנאים נוספים, הכלולים בחוזה שבינו לחברה. אלא שעד שאינו

תקופה קצרה. אם היינו יודעים את כל הפרטים האלה, ייתכן שלא היינו מסכי מים לבטח אותו. בגלל העלמת פרטים אלה, ביטלנו את הביטוח, כאשר הם הת גלו, לאחר מותו.

נסיון לא לשלם. "לא נכון," משיב עורכי-דין יואל לוי, סניגורה של רינה זפי רני, "נפתלי זפרני לא קיבל מעולם כל הודעה ביטול או אי-יחדוש על הפוליסות שלו, לא מירדניה ולא מסהר. מדובר פה בניסיון פשוט מצד חברת צור לא לשלם לאלמנה את המגיע לה."

אם מגיע לה או לא מגיע לה, זאת יקבע השופט מקס קנת — המשפט אמור להתחיל בסוף דצמבר. מתי יסתיים — אין איש יודע. נפתלי זפרני נספר בינוי שנה במרה. דהיינו — במקרה הטוב ב יותר, תקבל האלמנה את הכסף, אם תזכה במשפט. שנה וחצי לאחר מותו של בעלה, אפשרות זו היא תיאורטית. משפט ביטח יכולים להימשך דורות. גם אם תזכה ב- משפט, תצא נשמתה של האלמנה עוד הרי בה פעמים עד שתראה פרוטה.

רדיו

מסיבת יום-הולדת

אינטימית

כל אחד (או לפחות, כימעט כל אחד) יודע שרודו דותן הוא בחור מצחיק. כל אחד (או לפחות — כנ"ל) יודע גם שהוא אחד הכי רזה בעולם, שהוא יודע לחקות נורא טוב את אבי טולידאנו, את יפה ירקוני, את אריה אליאס ואת עוד כל מיני — אבל שהספציאליטה שלו היא שושנה דמארי.

מה שלא כל אחד יודע על דודו, הוא שיש לו עוד תכונה אחת בולטת במיוחד: הוא פופולארי בחברה בצורה יוצאת מן הכלל.

האמת היא, שעד יום חמישי האחרון — בשעה אחת לאחר הצות — אפילו דוד עצמו לא ידע על התכונה החשובה הזאת שלו. מה שקרה לדודו, קרה בעבר גם לדרורה חבקין ולעוד כמה אמנים: גלי צה"ל ערכו לו מסיבת יום-הולדת.

ואו פיתאום הסתבר לכולם ששום דבר לא יעזור: הוא פשוט מין טיפוס חברותי שכזה, שכל אחד מת עליו.

עובדה: כל כך הרבה אנשים הגיעו

דודו דותן ושושנה דמארי

קול ישראל חברים

— למרות השעה המאוחרת — למסיבת יום הולדתו ה-22 שנערכה בלון טיראן — עד שלא נמצאו די מקומות-יישיבה לכולם.

אנשים חשובים מאוד. מי לא היה שם? דוגמנית הצמרת, קארין דונסקי. צלם דוגמניות הצמרת, זלם צמרת בזכות עצמו, סמי בוגד, כוכבת הצגת הצמרת של השנה, גאולה נוני, זמרי הצמרת אבי טולידאנו, שלמה ארצי, ויגאל בשן, זמרת הצמרת של כל הזמנים — עם מלחמות ובלעדיהן — שושנה דמארי, ואפילו חקיין צמרת — או לפחות חקיין-צמרת-לשעבר — צדוק סביר.

מלבד אנשי צמרת בהווה ולשעבר, היו שם, כמובן, גם כמה שלא היו, אינם, ושאינ להם הרבה סיכויים להגיע לצמרת.